

Π.Ε.: συμπεράσματα από την εκλογική μάχη, κατευθύνσεις για την επόμενη μέρα

12.06.14

ΑΠΟΦΑΣΗ της ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση (Βασικά αποσπάσματα)

Πρώτα συμπεράσματα από την εκλογική μάχη, κατευθύνσεις για την επόμενη μέρα

1. Η συζήτηση για τα εκλογικά αποτελέσματα των ευρωεκλογών καθώς και των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών είναι ανάγκη γίνει με **τόλμη, ουσία, πλατιά και δημιουργικά και κυρίως από τη σκοπιά της μελλοντικής παρέμβασης του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.**

Στις εκλογές αποτυπώνονται οι γενικότεροι συσχετισμοί στην εργατική τάξη, τη νεολαία και το λαό. Αποκαλύπτεται, επομένως, το μέγεθος των δυσκολιών και του έργου που έχουμε να επιτελέσουμε. Αντιμετωπίζουμε την όποια απογοήτευση με βαθιά και αυτοκριτική εξέταση των δεδομένων και της δουλειάς μας.

Οι γενικότερες τάσεις - παράγοντες που επηρεάζουν το αποτέλεσμα

2. Η διαμόρφωση ενός πανεθνικού εκλογικού αποτελέσματος, χωρίς να απολυτοποιείται ή να υπερτιμάται η αξία του, εκφράζει πάντοτε γενικότερες κοινωνικές και πολιτικές τάσεις και αποτυπώνει το γενικότερο συσχετισμό δυνάμεων, σε συνδυασμό με τα ζητήματα που κρίθηκαν στην προεκλογική περίοδο.

Η διπλή εκλογική μάχη της 18^{ης} και 25^{ης} Μάη πραγματοποιήθηκε έχοντας πίσω μας τέσσερα χρόνια ισοπεδωτικής αντιδραστικής επίθεσης, η οποία «πέρασε» και υλοποιείται σε μεγάλο βαθμό, χωρίς το μαζικό κίνημα, παρότι καθυστερεί και δυσκολεύει την εφαρμογή των μέτρων, να καταφέρει να την ανακόψει, πολύ περισσότερο να την ανατρέψει. Οι αντιστάσεις και οι αγώνες, ειδικά στην διετία από την προηγούμενη εκλογική αναμέτρηση, είναι ποιοτικά κατώτερες της επίθεσης και βεβαίως -πρά τις σημαντικές μάχες που δόθηκαν και τον διαρκή κοινωνικό και αγωνιστικό αναβρασμό- κάτω από το εξεγερτικό κλίμα πανελλαδικού πολιτικού ξεσηκωμού της διετίας 2010 - 2011. Ο **συνολικός κοινωνικο-πολιτικός συσχετισμός παρουσιάζει τάσεις επιδείνωσης, λαμβάνοντας υπόψη και τη χειροτέρευση της θέσης της εργασίας.** Εμφανίζονται υλικά τα αποτελέσματα της επίθεσης: εκτεταμένη ανεργία, φτώχεια, εξαθλίωση, εργασία με εξευτελιστικούς μισθούς, εργασία - λάστιχο, πεντάμηνα, εξάρτηση από το ΕΣΠΑ και νέους «δουλεμπόρους» (δήμαρχοι, ΜΚΟ, εταιρείες, εργοδότες κλπ.)

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες η δυσαρέσκεια διευρύνεται και βαθιάνει. Το αστικό στρατόπεδο, ωστόσο, καταφέρνει να επιβάλλει τα αντιλαϊκά μέτρα. Χρησιμοποιεί έντονα την πολύμορφη κρατική καταστολή και τρομοκρατία, αλλά διατηρεί -αν και πληγωμένη- τη στρατηγική - ιδεολογική κυριαρχία, χωρίς να αποφεύγει να πληρώνει ακριβό πολιτικό τίμημα και να έχει βαλτώσει σε μια

διαρκή κρίση πολιτικής εκπροσώπησης, που συνοδεύει την αξεπέραστη ακόμη βαθιά καπιταλιστική κρίση.

Παρότι σημαντικά τμήματα των εργαζόμενων κατανοούν την ανάγκη μιας ευρύτερης αναμέτρησης, ο συνολικός κοινωνικός και πολιτικός συσχετισμός τροφοδοτεί την λογική της «άμεσης» και «εφικτής» λύσης, χωρίς μεγάλες συγκρούσεις, την τάση κοινοβουλευτικής κυβερνητικής αλλαγής, με κύριο εκφραστή τον ΣΥΡΙΖΑ. Σε μεγάλο βαθμό, ο λαός παραμένει εγκλωβισμένος στην λογική της ανάθεσης και της εναλλαγής διαχειριστή.

Την ίδια ώρα είναι πολύ αδύνατο σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο το αντίπαλο δέος ενός προγράμματος και μιας Αριστεράς της ανατροπής.

Αυτά εκφράστηκαν και στις εκλογές, σε συνθήκες μεγάλης πολιτικής ρευστότητας.

Το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών

3. Οι εκλογές της 25^{ης} Μάη είχαν κεντρικό πολιτικό χαρακτήρα, με κριτήρια ψήφου που έτειναν (χωρίς να ταυτίζονται) σε ψήφο βουλευτικών εκλογών. Γι' αυτό και τα αποτελέσματά τους συγκρίθηκαν με εκείνα των βουλευτικών του Ιουνίου 2012 (μια μάχη, με την οποία υπάρχουν κοινά πολιτικά στοιχεία). Αξίζει να σημειωθεί, πως και η καταγεγραμμένη αποχή στις 25/5/2014 ήταν 40%, όταν το 2009 ήταν 47,5% (βουλευτικές 2012 38%).

Το πολιτικό διακύβευμα που κυριάρχησε δεν ήταν αυτό της εκλογής ευρωβουλευτών ή της αντιπαράθεσης γραμμών για την ΕΕ, αλλά το ζήτημα της στάσης απέναντι στην κυβέρνηση, το ζήτημα της σταθερότητάς της (όπως έθεταν η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ) της τιμωρίας της (για πολύ κόσμο και με συντηρητικές αντιλήψεις), της διαμόρφωσης όρων για την πτώση της (ΣΥΡΙΖΑ κι ευρύτερα). Το δίλημμα που η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ προσπάθησε να θέσει, δηλαδή της συνέχισης ή της ανατροπής της επίθεσης κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ και της κυβέρνησης, για το άνοιγμα του άλλου δρόμου χωρίς μνημόνια και χρέος, έξω από ευρώ και ΕΕ, σε ρήξη με το κεφάλαιο και το «δυτικό πλαίσιο», δεν σφράγισε την συζήτηση στον κόσμο του κινήματος κι ευρύτερα.**

Στις εκλογές της 25ης Μάη υπήρξε μια σαφής καταδίκη της κυβέρνησης. Η ΝΔ πήρε 1.296.007 ψήφους (22,71%) έναντι 1.825.497 (29,66%) τον Ιούνιο του 2012. Έχασε 529.490 ψήφους (το 29% των ψήφων της) και 6,95%. Η διάδοχος του ΠΑΣΟΚ Ελιά έπεσε στις 457.585 ψήφους (8,02%), έναντι 756.024 ψήφους (12,28%) του ΠΑΣΟΚ. Έχασε 298.439 ψήφους, δηλαδή περίπου το 40% της εκλογικής του δύναμης και 4,26%. Συνολικά, τα δύο κόμματα της συγκυβέρνησης έχασαν 827.929 ψήφους και 11,21%.

Η ΔΗΜΑΡ ταπεινώθηκε και αντιμετωπίζει διαλυτικά φαινόμενα, πληρώνοντας την συμμετοχή της στην κυβέρνηση και τη συναίνεση. **Πρόκειται για ήττα της λογικής της «κυβερνώσας Αριστεράς».** Έπεσε στις 68.698 (1,2%) ψήφους, έναντι 384.986 (6,25%) ψήφους. Έχασε 316.288 ψήφους!

Η βαριά αυτή καταδίκη και κυβερνητική φθορά, σε συνδυασμό με την πρωτιά του ΣΥΡΙΖΑ, έστω και χωρίς άνοδο και ιδιαίτερη δυναμική, **διατηρεί και ενισχύει την πολιτική αστάθεια, ειδικά στο κυβερνητικό επίπεδο.**

4. Ο ΣΥΡΙΖΑ βγήκε πρώτο κόμμα, με σημαντική διαφορά από τη ΝΔ, αλλά δεν κατέγραψε άνοδο ούτε σε ψήφους ούτε σε ποσοστά. Πήρε 1.516.699 ψήφους (26,58%), έναντι 1.655.022 ψήφων (26,89%) το 2012. Έχασε δηλαδή 139.895 ψήφους, δηλαδή το 8,45% της εκλογικής του δύναμης. Η προεκλογική καμπάνια του ΣΥΡΙΖΑ επικέντρωνε στην ανάγκη να φύγει η κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου, με ταυτόχρονη πλήρη αποδοχή του «δυτικού πλαισίου» (ευρώ, ΕΕ, NATO) και

ακρωτηριασμό των ανατρεπτικών φιλολαϊκών στόχων. Η ανάδειξη του ΣΥΡΙΖΑ σε πρώτη δύναμη αποτυπώνει τη διάθεση ευρύτερων τμημάτων εργαζομένων να απαλλαγούν από την άθλια συγκυβέρνηση ΝΔ - ΠΑΣΟΚ. Χωρίς να σημαίνει η ψήφος υπέρ του πλήρη αποδοχή της γραμμής ενσωμάτωσης και διαχείρισης από το σύνολο των ψηφοφόρων του. Η αδυναμία αυτής της γραμμής να εμπνεύσει τον λαό πως υπάρχει άλλος δρόμος σε ρήξη με την ΕΕ, το χρέος, την Τρόικα, το κεφάλαιο αποτελεί μία αιτία του γεγονότος πως ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ξεπέρασε το ποσοστό του 2012.

Παρόλα αυτά, και με το αποτέλεσμα της 25^{ης} Μάη, αφενός **ενισχύονται οι τάσεις κυβερνητικής εναλλαγής εντός του αστικού πολιτικού πλαισίου και παραπέρα προσαρμογής του ΣΥΡΙΖΑ σε γραμμή «κυβερνησιμότητας»**. Αφετέρου, **παγιώνεται η κυριαρχία της διαχειριστικής πρότασης και η εκλογική πίεση του ΣΥΡΙΖΑ στο χώρο της Αριστεράς**. Θα αυξηθούν οι πιέσεις για δορυφοροποίηση και της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, αλλά και άλλων πολιτικών τάσεων καθώς και αγωνιστών του κινήματος και της αριστεράς, αξιοποιώντας και τις προσβάσεις πλέον του ΣΥΡΙΖΑ στον κρατικό μηχανισμό. Εξ αντανάκλασής υπάρχει κίνδυνος να τροφοδοτούνται και τάσεις «κλεισίματος», κινηματισμού, αναπαραγωγής λογικών σεχταρισμού, αναρχικής εκτόνωσης κλπ.

5. Ιδιαίτερα αρνητικό και επικίνδυνο είναι το γεγονός πως η **Χρυσή Αυγή πήρε 536.442 ψήφους (9,4%) (από 426.024 - 6,92%) και αύξησε σημαντικά την εκλογική της δύναμη (25%)**. Εμφάνισε πανελλαδικά υψηλά ποσοστά, τα οποία σε συνδυασμό με το **16% στον Δήμο Αθηναίων δημιουργούν μια πολύ επικίνδυνη και απειλητική κατάσταση**, με βάση και όσα έχουν προηγηθεί. Ιδιαίτερη σημασία έχει η μεγάλη επιρροή της στη νεολαία (18-24 ετών). Όσον αφορά την κοινωνική της βάση, συγκεντρώνει τα υψηλότερα ποσοστά στους εργοδότες - επιχειρηματίες, στους βιοτέχνες - εμπόρους, στους αγρότες, αλλά και στους μισθωτούς του ιδιωτικού τομέα και τους ανέργους (κυρίως νέους και μακροχρόνια άνεργους). Η ΧΑ επιχειρεί να εμφανίσει ένα πρόσωπο πιο «σοβαρό» (δύο απόστρατοι αντιστράτηγοι μεταξύ των τριών ευρωβουλευτών της), κρατώντας ταυτόχρονα τον βραχίονα του τραμπούκου σε βάρος του κινήματος, της Αριστεράς και ειδικά της αντικαπιταλιστικής, όπως έδειξαν και οι επιθέσεις της σε αγωνιστές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ την προεκλογική περίοδο και την Κυριακή των εκλογών. Απαιτείται πιο ολοκληρωμένη συζήτηση και **ιεράρχηση ψηλά του θέματος αντιμετώπισης της φασιστικής απειλής**, σε συνδυασμό με την άνοδο της ακροδεξιάς συνολικά στην ΕΕ και την γενικότερη τάση προς την ένταση της κρατικής τρομοκρατίας και τον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό. Απαιτείται αυτοτελής παρέμβαση, η οποία μέχρι τώρα είναι πολύ κατώτερη των αναγκών - και στην προεκλογική περίοδο. Η νέα εκλογική άνοδος της Χρυσής Αυγής δείχνει ότι η πραγματική απάντηση στους φασίστες δεν μπορεί να έρθει με την επίκληση της «νομιμότητας» και των «θεσμών» αλλά με μια συνολική παρέμβαση του εργατικού - λαϊκού κινήματος για να κτυπηθούν οι υλικές - κοινωνικές ρίζες του φασισμού και με ένα μαχητικό αντιφασιστικό κίνημα που δεν θα επιτρέπει στους νεοναζί να παίρνουν την πρωτοβουλία των κινήσεων.

6. Το πρωτοεμφανιζόμενο κατασκεύασμα του συστήματος «Ποτάμι» κατάφερε να πάρει 376.655 ψήφους (6,6%) ψήφους, να συγκρατήσει στις όχθες του μέρος της «αντι-πολιτικής» διαμαρτυρίας, εντός του πλαισίου της ΕΕ και του κεφαλαίου. Παρότι, ο ιδρυτής Στ. Θεοδωράκης είχε δηλώσει πως με τέτοια ποσοστά θα γυρίσει σπίτι του, είναι φανερό πως θα παραμείνει στην προσπάθεια δημιουργίας κεντροαριστερού πόλου ενσωμάτωσης. Η απόφαση ένταξης των δύο ευρωβουλευτών του κόμματος στην Σοσιαλιστική ομάδα του ευρωκοινοβουλίου δείχνει τον προσανατολισμό του μορφώματος.

7. Το ΚΚΕ προβάλλει έντονα ότι άρχισε η τάση ανάκαμψής του, αλλά το 6,09% με 347.487 ψήφους είναι από τα χειρότερα αποτελέσματά του τις τελευταίες δεκαετίες. Ανακτά μέρος των ψήφων που είχε χάσει όταν έπεσε στις 277.427 ψ. (4,5%) τον Ιούνιο του 2012 (Μάιος 2012 536.105 8,48%), αλλά παραμένει σε χαμηλά επίπεδα. Εμφανίζει μεγαλύτερη συνοχή από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ (από το 8,8% των περιφερειακών παίρνει το 6%), αλλά ταυτόχρονα έντονη περιχαράκωση.

Δεν μπορεί να εμπνεύσει λόγω της άγονης και ηττοπαθούς γραμμής του, της στάσης του στο μαζικό κίνημα και του γεγονότος πως πρωτοστατεί στον «εμφύλιο» εντός του αριστερού δυναμικού. Αρνείται συμβολή σε ένα πρόγραμμα και μέτωπο ανατροπής, με χαρακτηριστικό παράδειγμα πως ακόμα και το θέμα της εξόδου από την ΕΕ δεν το προβάλλει αυτοτελώς, αλλά μόνο υπό τον όρο της λαϊκής εξουσίας.

8. Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες έπεσαν στις 197.545 ψήφους (3,46%), έναντι 462.406 (7,51%) τον Ιούνιο του 2012 και 10,72% τον Μάιο του 2012. Είναι φανερό πως έχουν μπει σε υπαρξιακή κρίση. Οι εξελίξεις στο χώρο αυτό έχουν ιδιαίτερη σημασία καθώς έχει 13 βουλευτές (από τους 20 που είχε εκλέξει, εφτά έχουν ανεξαρτητοποιηθεί) και αποτελεί εν δυνάμει σύμμαχο του ΣΥΡΙΖΑ, παρότι προέρχεται από το συντηρητικό χώρο.

9. Οι άλλες δυνάμεις της «εκτός των τειχών» Αριστεράς βρέθηκαν επίσης σε χαμηλά εκλογικά επίπεδα.

Το Σχέδιο Β έλαβε 11.346 ψήφους και 0,2%. Η προεκλογική καμπάνια κινήθηκε γύρω από την ανάγκη εξόδου από το ευρώ, κυρίως από την σκοπιά της κατάκτησης ρευστότητας στην οικονομία, σε σύνδεση με ορισμένους ακόμα στόχους (παύση πληρωμών, δημόσιος τραπεζικός τομέας, δημοκρατικό επενδυτικό και κοινωνικό κράτος), μακριά ακόμα και από το πολιτικό πλαίσιο που είχε το Σχέδιο Β προτείνει στη διαδικασία για την μετωπική συμπόρευση. Αρνητική εντύπωση προκάλεσε και η επιλεκτική, με στενά ιδεολογικά κριτήρια, υποστήριξη ορισμένων μόνο από τις αριστερές ριζοσπαστικές και αντικαπιταλιστικές κινήσεις σε δήμους και περιφέρειες, με επιδεικτική την απουσία υποστήριξης οποιασδήποτε κίνησης με επικεφαλής μέλος του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση.

Το Μ-Λ ΚΚΕ συγκέντρωσε 10.787 ψήφους και 0,19%, κινούμενο στα γνωστά επίπεδα και δίνοντας την μάχη κυρίως με τα αντι-εξαρτησιακά συνθήματα της οργάνωσης. Το αποτέλεσμα χαρακτηρίστηκε «θετικό» στην ανακοίνωση του Μ-Λ ΚΚΕ.

Το ΕΕΚ πήρε 4.516 ψήφους και 0,08%, περίπου στα επίπεδα των βουλευτικών του Μαΐου 2012, με κεντρικά πολιτικά επίδικα την εργατική εξουσία και τις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Ευρώπης, χωρίς κάποια αναφορά στην ανάγκη αντικαπιταλιστικού μετώπου. Εντάχθηκε ή στήριξε ορισμένες αντικαπιταλιστικές κινήσεις (εκεί που είχε δυνάμεις), είχε όμως γενικό σύνθημα την ψήφο υπέρ της Αριστεράς γενικά στο πρώτο και δεύτερο γύρο.

Η ΟΚΔΕ πήρε 3.052 ψήφους, 0,05%, σε μία εκλογική παρέμβαση με καθαρά «κομματικοκεντρικά» κριτήρια.

10. Στις ευρωεκλογές και στις τοπικές εκλογές καταγράφηκαν σημαντικές εφεδρείες του κυβερνητικού κι ευρύτερα του αστικού στρατοπέδου:

- Αρκετοί ψήφοι της ΝΔ κατευθύνθηκαν προς ΛΑΟΣ, Χρυσή Αυγή, Πολύδωρα, Χατζημαρκάκη (και από το ΠΑΣΟΚ σε αυτή την περίπτωση) κλπ., χωρίς σε καμία περίπτωση να ταυτίζουμε ιδεολογικά τα συγκεκριμένα κόμματα. Εμφανίζεται έτσι ένας μεγάλος αριθμός ψήφων που διαρρέει από τη ΝΔ αλλά προς κόμματα του ευρύτερου δεξιού - ακροδεξιού χώρου.
- Το Ποτάμι διατήρησε κάποια δροσιά στον χώρο της κεντροαριστεράς. Οι υποστηρικτές μιας ανασύνταξης του κεντροαριστερού χώρου, ως χώρου διαχείρισης και κυβερνητικής διαπραγμάτευσης, ισχυρίζονται πως η κεντροαριστερά παίρνει 16% (Ελιά, Ποτάμι, ΔΗΜΑΡ). Μια τέτοια διαδικασία βεβαίως δεν μπορεί να συμβεί αυτόματα, υπάρχουν αντιθέσεις, αντιφάσεις, ενώ τμήμα του συνολικού χώρου είναι έτοιμο να κινηθεί προς συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ.
- Η αντοχή που έδειξαν αρκετοί μνημονιακοί δήμαρχοι και περιφερειάρχες, προερχόμενοι από ΝΔ - ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ, εξηγείται, ως ένα βαθμό, από το γεγονός ότι κατέβηκαν ως ανεξάρτητοι. Η

επανεκλογή αρκετών απ' αυτούς αποκαλύπτει τις μεγάλες δυνατότητες ενσωμάτωσης κι αναπαραγωγής που έχει το αστικό πολιτικό σύστημα, σε σύνδεση με τα επιχειρηματικά συμφέροντα, αλλά και το πολυεπίπεδο της παρέμβασής του στο πλαίσιο του τοπικού-περιφερειακού κράτους, που δεν πρέπει να υποτιμάται. Προσπαθούν να διαμορφώσουν νέες κοινωνικές συμμαχίες στη βάση της εξαθλίωσης και της υποταγής.

- Ιδιαίτερη ανησυχία, εκτός από την ισχυροποίηση της σιδερένιας εφεδρείας των φασιστών, πρέπει να προκαλέσει και η ανοικτή παρέμβαση εκπροσώπων του κεφαλαίου για να ελέγξει δήμους και πόλεις, ως χώρους νέας κερδοφορίας και άμεσου πολιτικού ελέγχου. Οι επιτυχημένες εισβολές Μώραλη - Μαρινάκη - Κόκκαλη στον Πειραιά, Μπέου στον Βόλο, ακόμα και Ψινάκη στον Μαραθώνα (με μόνη αποτυχία του Γεωργαμλή - Μελισσανίδη στη Ν. Φιλαδέλφεια) αποκαλύπτουν πως το κεφάλαιο επιδιώκει και συχνά παίρνει την υπόθεση και της πολιτικής εκπροσώπησης, όλο και περισσότερο, στα χέρια του.
- Πρέπει να τονιστεί επίσης η έντονη παρέμβαση του μιντιακού - επιχειρηματικού συστήματος, είτε ανοικτά υπέρ της κυβέρνησης (Μέγκα, Αντένα), είτε για την προώθηση συγκεκριμένων πολιτικών προσώπων (π.χ. Στ. Θεοδωράκης) κλπ. Παρά τη φθορά του κύρους των ΜΜΕ διατηρούν ισχυρή επίδραση στη λαϊκή συνείδηση. Υπογραμμίζει κι αυτό την ανάγκη για εναλλακτική ενημέρωση, αξιοποίηση του Πριν, διαδικτύου, αυτοτελούς εξόρμησης - ενημέρωσης.

Παρόλα αυτά η δυναμική της αστάθειας, η κρίση του κομματικού συστήματος και το ερώτημα της διακυβέρνησης παραμένουν. Στην διάταξη των πολιτικών δυνάμεων έχει σημασία ποιος είναι πρώτος και πόσο αδυνατίζει το κυβερνητικό μπλοκ που είναι από τους βασικούς πυλώνες του αστικού συνασπισμού εξουσίας. Επιπλέον, οι "εφεδρείες" δεν θα προστρέξουν αυτόματα σε μια υποστήριξη της κυβερνητικής διαχείρισης, έχουν αντιθέσεις, διαφοροποιήσεις, είναι ασταθείς πολιτικά σχηματισμοί και χωρίς σαφή κοινωνική βάση κλπ.

Το συνολικότερο πρόβλημα που υπάρχει και προβληματίζει ή και απογοητεύει κόσμο της μαχόμενης Αριστεράς και πρέπει ανοικτά να συζητήσουμε και αντιμετωπίσουμε είναι:

- η αντοχή του αστικού πολιτικού συστήματος συνολικά, παρά τα πλήγματα που έχει δεχθεί
- η στρατηγική ηγεμονία της αστικής γραμμής, παρά τον κλονισμό της πολιτικής της υπεροχής. Δηλαδή ο κόσμος διαφωνεί με τα μνημόνια, αλλά φοβάται την ρήξη κι έξοδο από την ΕΕ και την κυριαρχία της αγοράς - κεφαλαίου.
- η μη αμφισβήτηση αυτής της στρατηγικής από τον ΣΥΡΙΖΑ (απεναντίας την αναπαράγει και τελικά ενισχύει)
- η άρνηση από το ΚΚΕ του αντικαπιταλιστικού ανατρεπτικού προγράμματος και η εμμονή του στον απωθητικό «υπαρκτό σοσιαλισμό».
- η αδυναμία του κινήματος, η οποία επιδρά αρνητικά και ανακόπτει την πολιτική ορμή της εκλογικής πολιτικής καταδίκης
- Η αδυναμία μέχρι τώρα της επαναστατικής Αριστεράς και της σύγχρονης τάσης της κομμουνιστικής απελευθέρωσης, παρά τις κατακτήσεις της, να συγκροτήσει έναν πρώτο σχετικά μαζικό, σταθερό και πρωτοπόρο αντικαπιταλιστικό πόλο, βάση εξόρμησης για την ανατροπή.

Το εκλογικό αποτέλεσμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

11. Εξετάζουμε ενιαία και στην αλληλοσυσχέτισή τους το αποτέλεσμα στις 18 και στις 25 Μάη, με συνείδηση βεβαίως πως ο συνολικός πολιτικός συσχετισμός δυνάμεων καταγράφεται κυρίως στις ευρωεκλογές. Στις ευρωεκλογές η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πήρε 41.307 ψ. 0,72%. Μπορεί να υπερδιπλασίασε τις ψήφους της από τον Ιούνιο του 2012 (σχεδόν διπλασιασμός και από τις ευρωεκλογές του 2009), αλλά **έμεινε πίσω από δυνατότητες και προσδοκίες, πίσω από τον εκλογικό στόχο που είχαμε βάλει για υπέρβαση του επιπέδου του Μαΐου του 2012.** Αξιοσημείωτο το ανεβασμένο ποσοστό στην Αθήνα (Α και κυρίως Β περιφέρεια), η μεγάλη άνοδος σε Θεσσαλονίκη και μια σχετική βελτίωση στη Β΄ Πειραιά. Συνολικά, εμφανίζεται μια **σχετικά**

καλύτερη καταγραφή σε εργατολαϊκούς δήμους, ιδιαίτερα εκεί όπου υπάρχει και παρέμβαση αντικαπιταλιστικής δημοτικής κίνησης.

Στις περιφερειακές εκλογές, οι συνδυασμοί που υποστήριξε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έλαβαν 128.000 ψήφους, το 2,3% του συνόλου, ενώ λίγο ψηλότερα ήταν τα αποτελέσματα στις δημοτικές εκλογές. **Στις Περιφέρειες, όπως και στους περισσότερους δήμους, πιάσαμε τον εκλογικό μας στόχο** και είχαμε αξιοσημείωτη αύξηση από το καλό αποτέλεσμα του 2010, παρότι υπήρχαν σημαντικά περιθώρια μεγαλύτερης ανόδου, εάν η δουλειά είχε ξεκινήσει νωρίτερα, με συσπειρωμένο το δυναμικό των σχημάτων και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, χωρίς τις αντιθέσεις που εμφανίστηκαν σε αρκετές Περιφέρειες.

Διαμορφώνεται μια ψαλίδα ανάμεσα στις 128.000 ψηφοφόρους των περιφερειακών, που με όλη τους την πολυμορφία (πρέπει να συνυπολογίσουμε πως δεν κατεβαίνουν στις περιφέρειες άλλα ψηφοδέλτια της εκτός των τειχών Αριστεράς, του ΕΠΑΜ κλπ.) στήριξαν αριστερά αντικαπιταλιστικά ψηφοδέλτια σε μια συνολική πολιτική μάχη (με χαμηλότερο βαθμό πολιτικοποίησης απ' ότι οι ευρωεκλογές) και των 41.000 που ψήφισαν ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις ευρωεκλογές. Στις 18 Μάη, σε συνδυασμό με αποτελέσματα σε σωματεία, φοιτητικούς συλλόγους κλπ. **καταγράφεται ένας ευρύτερος χώρος αγωνιστικής, αριστερής, ανατρεπτικής, αντικαπιταλιστικής αναζήτησης, ο οποίος όμως δεν συγκροτείται εύκολα σε αντικαπιταλιστικό πολιτικό ρεύμα, σε «μαγιά» δημιουργίας του πόλου της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς.**

Έτσι όπως διαμορφώθηκε το αποτέλεσμα από 18 μέχρι 25 Μάη, μέσα σε μία βδομάδα και με το ίδιο πολιτικό κλίμα, **αποτελεί καθρέφτη των αυξημένων δυνατοτήτων από την μια και των μεγάλων δυσκολιών κι ανεπαρκειών από την άλλη. Δεν είναι προωθητικό στο σύνολό του, κυρίως λόγω της τελικής του καταγραφής στις ευρωεκλογές. Πρέπει να ανησυχήσει και προβληματίσει βαθύτερα, δεν είναι αποτέλεσμα ήττας, αποκαλύπτει όμως πόσο ευάλωτο και ασταθές είναι το αντικαπιταλιστικό ρεύμα**, που επιχειρούμε να αναπτύξουμε προγραμματικά και να συγκροτήσουμε πολιτικοοργανωτικά.

12. Γιατί δεν διευρύνουμε την ψαλίδα των δυνατοτήτων προς τα πάνω; Και πολύ περισσότερο γιατί δεν αποφεύγουμε τις απώλειες; Για να απαντήσουμε **πρέπει να αναζητήσουμε κυρίως πολιτικές απαντήσεις. Δεν αποτελεί κύρια αιτία η πίεση της «χαμένης ψήφου»**, αν και έπαιξε ρόλο, καθώς στις περιφέρειες υπήρχε η δυνατότητα εκλογής, ενώ στην ευρωβουλή φάνταζε αδύνατο.

Για να γίνει πιο ουσιαστική συζήτηση, **πρέπει να διαχωρίσουμε τις αιτίες σε αυτές που σχετίζονται με την ίδια την προεκλογική δουλειά και την τελευταία περίοδο και σε γενικότερες αιτίες που αφορούν τη συνολική μας παρέμβαση.**

Βεβαίως και οι δύο αυτές πλευρές **ενταγμένες στο συνολικότερο πλαίσιο της εποχής: Θα πρέπει να συνυπολογίσουμε τον γενικότερο αρνητικό συσχετισμό δύναμης ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργασία**, ανάμεσα στην τάση υποταγής και την τάση χειραφέτησης μέσα στην εργατική τάξη. Τη στρατηγική ήττα της Αριστεράς, που δεν έχει αναιρεθεί. Το γεγονός πως απουσιάζει **ένα σύγχρονο επαναστατικό κομμουνιστικό πρόγραμμα στην εποχή μας, απουσιάζει το κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης και το συνολικό επίπεδο ανάπτυξης του επαναστατικού υποκειμένου (κόμμα - μέτωπο - κίνημα) βρίσκεται σε χαμηλό επίπεδο**, παρά τα βήματα που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια. Από την άποψη αυτή πρέπει να αναζητήσουμε και τις δικές μας ευθύνες. Επιπλέον, πρέπει να συνυπολογίσουμε και **τη διεθνή υστέρηση του αντικαπιταλιστικού κι επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος**, παρότι βρισκόμαστε εντός της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης και σε περίοδο κινητικότητας των μαζών.

Παρόλα αυτά, εμείς πρέπει να αναζητούμε τους συγκεκριμένους δρόμους για την ανατροπή των συσχετισμών. Άρα ο συνολικός αρνητικός συσχετισμός δεν αναφέρεται ως δικαιολογία, αλλά για την

βαθύτερη συνειδητοποίηση του σκοπού μας και κυρίως της ανάγκης να δοθούν **στρατηγικές απαντήσεις**.

Λαμβάνοντας υπόψη πως ήταν μια πολύ δύσκολη και πολυσύνθετη μάχη, λόγω και των τριών καλπών, ξεχωρίζουμε ως **αιτίες σχετικές με την προεκλογική και την τελευταία περίοδο**:

- Δεν δώσαμε με λαϊκό κατανοητό τρόπο την ανάγκη για μια άλλη Αριστερά
- Δεν πείσαμε πλατιά για την χρησιμότητα της ψήφου στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, απαντώντας με πληρότητα στην λογική της χαμένης ψήφου και στον εκλογικό στόχο του ΣΥΡΙΖΑ για μεγάλη διαφορά από τη ΝΔ, για να «φύγει» η κυβέρνηση.
- Παρότι συνδυάστηκε γενικά η δουλειά για τις τρεις κάλπες (τέσσερις στους φοιτητές) υπήρχαν ασυνέχειες και σε ορισμένες περιπτώσεις υποβάθμιση της δουλειάς για τις ευρωεκλογές, που ήταν και η πιο δύσκολη μάχη.
- Υπήρξε μεγάλη καθυστέρηση στην έναρξη της προεκλογικής δουλειάς, μεγάλα προβλήματα στην αρχή και στη συνέχεια μέσα στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, κακό κλίμα, όχι ενιαίος σχεδιασμός, μεγάλη προχειρότητα στην οργάνωση της προεκλογικής καμπάνιας. Χαρακτηριστικό, πως ακόμα και οι υπογραφές υποστήριξης, από λίγους χώρους, βγήκαν λίγες μέρες πριν τις ευρωεκλογές, ενώ δεν βγήκαν αυτοτελή υλικά για τη νεολαία. Παρά την κινητοποίηση της οργάνωσης, λιγότερος κόσμος από τον Μάη του 2012 μπήκε στην κεντρική πολιτική μάχη.

13. Όσον αφορά **γενικότερες αδυναμίες - υστερήσεις του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ**:

- Παρότι θεωρούμε δύναμή μας **το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης και ανατροπής**, όπλο για τη συσπείρωση δυνάμεων και την αλλαγή συσχετισμών, **υστερούμε πάρα πολύ στην αυτοτελή προβολή του, στην εμβάθυνση, στην επεξεργασία - συγκεκριμενοποίηση** του: και προς τα «κάτω» τα προγράμματα πάλης στους χώρους και προς τα «πάνω» σε σύνδεση με την επαναστατική ανατροπή του καπιταλισμού. Υστερούμε σε τεκμηρίωση και πειστική υποστήριξη του. Τι σημαίνει «έξω από το πλαίσιο», έξω από την ΕΕ και σε ρήξη με το κεφάλαιο και τις αγορές, πως και τι θα γίνει. Εκτιμούμε δηλαδή πως δεν βοηθά η έλλειψη ή η συνθηματολογική αναφορά στο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και όχι βεβαίως πως το «αντικαπιταλιστικό» είναι «εμπόδιο», όπως μπαίνει από άλλα ρεύματα. Ιδιαίτερη και πολύ σημαντική πλευρά αποτελεί το γεγονός πως **δεν έχουμε φέρει στην πρώτη γραμμή της παρέμβασής μας τους αντικαπιταλιστικούς πολιτικούς στόχους για το δικαίωμα στην εργασία, την ανεργία, τις κοινωνικές υπηρεσίες κλπ.** Φαίνεται έτσι το «αντικαπιταλιστική ανατροπή» και το «έξω από την ΕΕ» ως ιδεολογικές - πολιτικές επιλογές της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς και όχι σαν κοινωνικές αναγκαιότητες των εργαζομένων και της εργατικής τάξης.
- Συνακόλουθα **δεν έχει προχωρήσει η μετωπική συσπείρωση δυνάμεων γύρω από το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης**, τόσο σε κοινωνικό όσο και σε πολιτικό επίπεδο.
- Υστερούμε στη προώθηση ιδεών, προτάσεων, αλλά και πρακτικής στη διαμόρφωση του υποκειμένου που θα εφαρμόσει το πρόγραμμα, έτσι ώστε να ενισχύεται **η αγωνιστική ρεαλιστικότητα του προγράμματος. Τι σημαίνει «οργανωμένος λαός»** και σήμερα και αύριο; Υπάρχει πανελλαδικό σχέδιο, πρωτοβουλίες που ακτινοβολούν και δεν αφορούν μόνο το δομημένο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα;
- Και στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα καταγράφονται υποχωρήσεις, όχι μόνο συνολικά στο επίπεδο των αγώνων, αλλά και **στην αυτοτελή εμφάνιση της ανατρεπτικής ταξικής εργατικής πτέρυγας.** Παρά την καλύτερη εκλογική καταγραφή σε σωματεία. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η διάλυση του Συντονισμού πρωτοβάθμιων σωματείων και γενικότερα η έλλειψη στους περισσότερους αγώνες άλλων κέντρων αγώνα, που θέτουν μια διαφορετική ανατρεπτική λογική για την εξέλιξη της πάλης
- **Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να δώσει μια πιο καθαρή τοποθέτηση, ανατρεπτική και**

- επαναστατική στο ζήτημα της εξουσίας και της κυβέρνησης, σε πλήρη διαχωρισμό μάλιστα από την κυβερνητική λύση ΣΥΡΙΖΑ, ειδικά μετά την πορεία δεξιάς - συστημικής προσαρμογής του.** Στα μάτια πολλών αριστερών κι εργαζομένων η ΑΝΤΑΡΣΥΑ φαίνεται ως συνεχές του ΣΥΡΙΖΑ. Χωρίς να χάνουμε τους αγωνιστικούς δεσμούς που έχουμε με τον μαχόμενο κόσμο από την βάση του ΣΥΡΙΖΑ, το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να αναβαθμίσουν την τεκμηριωμένη κριτική απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ και ειδικά την πειστική παρουσίαση της δικής μας τακτικής και στρατηγικής, της λογικής του επαναστατικού δρόμου στο ζήτημα της εξουσίας. **Την κατηγορηματική μας αντίθεση στην κυβερνητική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, ως πρόταση διαχειριστική, μη αριστερή, αντίθετη στα εργατικά λαϊκά συμφέροντα.** Η πολιτική απόφαση του 3ου συνεδρίου αναφέρει σχετικά: «*Σε κάθε περίπτωση, η επαναστατική Αριστερά αρνείται τη συμμετοχή και τη στήριξη σε κυβερνήσεις στο πλαίσιο της διαχείρισης του καπιταλισμού και της Ε.Ε. και συνεπώς αρνείται συμμετοχή και κριτική στήριξη στην κυβερνητική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ. Στο ενδεχόμενο μιας κυβέρνησης με πυρήνα τον ΣΥΡΙΖΑ, η αντικαπιταλιστική Αριστερά θα είναι δύναμη αριστερής εργατικής αντιπολίτευσης, όχι στήριξης ή ανοχής της κυβέρνησης.* Θα συμβάλλει με όλες της τις δυνάμεις, ειδικά στο ρευστό τοπίο της πρώτης περιόδου, για την απόσπαση κατακτήσεων από ένα πολιτικά αιχμηρό και ισχυροποιούμενο μαζικό λαϊκό και εργατικό κίνημα. Θα επιδιώξει, μέσα στις νέες συνθήκες, να ανοίξει ο δρόμος για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της βάρβαρης επίθεσης».
- **Οι πολύ αδύναμοι αυτοτελείς πολιτικοί δεσμοί του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με τον κόσμο του αγώνα και ευρύτερα τον λαό.** Εκτός των προεκλογικών περιόδων δεν γίνονται πολιτικές εκδηλώσεις, συσκέψεις, διανομή υλικών, οργανωμένες συζητήσεις κλπ. Πολλές φορές θεωρούμε αρκετό για την εμφάνιση της αντικαπιταλιστικής τάσης μόνο την πρωτοπόρα δράση μας στο μαζικό κίνημα και στην εξασφάλιση της αναγκαίας πολιτικοποίησης του. Εάν αυτό δεν συνδυαστεί ισότιμα και με την «απ' ευθείας» παρέμβαση ,προβολή, ζύμωση του όλου της τακτικής και στρατηγικής μας τότε οι συνειδήσεις ενός σχετικά μαζικού πρωτοπόρου δυναμικού δεν φτάνουν στο ύψος μιας συνολικής, βαθιάς και μόνιμης αντικαπιταλιστικής, ανατρεπτικής θεώρησης και στάσης.
 - **Οι μεγάλες πολιτικές - προγραμματικές - οργανωτικές ανεπάρκειες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ,** οι οποίες όχι μόνο δεν λειτουργούν ελκυστικά για το μέτωπο, αλλά δημιουργούν σοβαρά εμπόδια στην εκφορά κοινού πολιτικού λόγου και στην υλοποίηση κοινού σχεδιασμού.
 - **Οι μεγάλες οργανωτικές ανεπάρκειες και ο πολύ αδύναμος πανελλαδικός οργανωτικός ιστός του ΝΑΡ** για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση.

Οι βασικές τάσεις των πολιτικών εξελίξεων και η γραμμή μας

14. Από την πλευρά του κυβερνητικού μπλοκ, της ΕΕ και των ηγεμονικών τάσεων του κεφαλαίου θα γίνει προσπάθεια για: Συνέχιση και κλιμάκωση των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων που έχουν ήδη συμφωνηθεί με την τρόικα και πέρασμα και άλλων. Η βάρβαρη επίθεση του κεφαλαίου θα συνεχισθεί και θα κλιμακωθεί. Σε συνδυασμό με την ήδη τρομερή επιδείνωση της θέσης της εργατικής τάξης και του λαού, θα πληγεί η δυνατότητα αξιοπρεπούς διαβίωσης, ακόμα και επιβίωσης, ευρύτερων στρωμάτων. Για να περάσει η επιδρομή απαιτείται σε πολιτικό κοινοβουλευτικό επίπεδο η σταθερότητα της κυβέρνησης και της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας. Το κυβερνητικό στρατόπεδο παρεμβαίνει σε ΔΗΜΑΡ, ΑΝΕΛ, ανεξάρτητους βουλευτές, με φιλοδοξία να περάσουν και τον σκόπελο της προεδρικής εκλογής. **Η πολιτική σταθερότητα γίνεται ο βασικός στόχος, κουνώντας το καρότο μιας ισχυρής και ταξικά άδικης ανάπτυξης στο μέλλον.** Γίνεται προσπάθεια να παγιωθεί το ρεύμα της υποταγής, του «δεν μπορεί να πάει αλλιώς», πατώντας πάνω και στο τσάκισμα του κόσμου της εργασίας και της ανεργίας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ σηκώνει την ανάγκη μιας κυβερνητικής αλλαγής, με συντεταγμένο, θεσμικό και κοινοβουλευτικό τρόπο, η οποία θα εξασφαλίζει τη σταθερότητα του συστήματος και τη διατήρηση του «δυτικού πλαισίου» (ΕΕ, ΝΑΤΟ). Θα επιμένει στην κοινοβουλευτική λογική και

θα τραβιέται ολοένα και πιο δεξιά, στο όνομα του κερδίσματος κεντροαριστερών ή και συντηρητικών ψηφοφόρων. Έτσι όμως ακρωτηριάζει τις λαϊκές επιδιώξεις και όπως φάνηκε ήδη δεν εμπνέει. Δεν συμβάλλει σε μεγάλα κινήματα σε ρήξη με την κυρίαρχη πολιτική, κινήματα και πολιτική παρέμβαση που αλλάζουν συνειδήσεις και τον πολιτικό συσχετισμό δυνάμεων.

15. Θα επικρατήσει αυτή η τάση σταθεροποίησης και κοινωνικής πυρόσβεσης ή ο λαϊκός παράγοντας μπορεί να εισβάλλει πάλι στο προσκήνιο προκαλώντας ρωγμές και ανατροπές; Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα αποτελεί αναμφίβολα αντικείμενο ταξικής διαπάλης. Η οξύτητα του κοινωνικού προβλήματος, η μη υπέρβαση της κρίσης και η αστάθεια στο πολιτικό σκηνικό δημιουργούν ανατρεπτικές δυνατότητες. Πολύ περισσότερο που ο μαχόμενος κόσμος της Αριστεράς και του εργατικού κινήματος παραμένει στην πρώτη γραμμή, επιζητεί πιο συνολικές ανατρεπτικές απαντήσεις στο κίνημα και την Αριστερά.

Είναι κρίσιμο ζήτημα η ανάδειξη μιας ολοκληρωμένης πολιτικής γραμμής και ένα πολιτικό σχέδιο για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ και των υπεραντιδραστικών αναδιαρθρώσεων του καπιταλισμού.

Ενάντια στην κυβερνητική - συστημική προσπάθεια σταθερότητας της μνημονιακής καπιταλιστικής βαρβαρότητας μέσα στην ΕΕ, για ένα αγωνιστικό μέτωπο ανυπακοής, ρήξης και ανατροπής και όχι κοινοβουλευτικής αναμονής, που θα φέρει στο προσκήνιο τις εργατικές λαϊκές ανάγκες και δικαιώματα, την ανάγκη να αποτιναχθεί ο διπλός ζυγός του ξένου και ντόπιου κεφαλαίου.

Η κυβέρνηση ΝΔ - ΠΑΣΟΚ είναι πιο αδύναμη και εκλογικά «απονομιμοποιημένη». Η εκτίμηση αυτή μπορεί και πρέπει να βρει **αγωνιστική διέξοδο, με μια νέα αυτοπεποίθηση, με αποφασιστικούς αγώνες για να μπλοκαριστούν** νέα μέτρα, να μην εφαρμοστούν παλιότερα και γενικότερα για να αναζωογονηθεί το μαζικό εργατικό - λαϊκό κίνημα.

Με συνείδηση πως οι συγκρούσεις που έρχονται απαιτούν άλλους συσχετισμούς, άλλη Αριστερά, άλλο εργατικό κίνημα. Πως υπάρχει πραγματική δυνατότητα για πόλο της αντικαπιταλιστικής, ανατρεπτικής, επαναστατικής Αριστεράς και πως δεν αποτελεί προοπτική η δορυφοροποίηση γύρω από την διαχείριση και τον ρεφορμισμό, σε μια απέλπιδα λογική «επίδρασης εκ των έσω». Πως η ανατρεπτική Αριστερά που απαιτείται δεν μπορεί να αναπτυχθεί υπό τις φτερούγες του ΣΥΡΙΖΑ ή του ΚΚΕ.

16. Απαιτείται σήμερα μια συνολική απάντηση, με τη στρατηγική στο τιμόνι και με όπλο την επαναστατική τακτική, που θα παλεύει για την αναίρεση των αιτιών που δεν επιτρέπουν τη συγκρότηση του αντικαπιταλιστικού ρεύματος σε ανώτερο και μαζικότερο επίπεδο. Στον αγώνα αυτό εκφράζεται και αναβαθμίζεται ο **αυτοτελής πολιτικός ρόλος του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.** Πρόκειται για ενιαίο πολιτικό σχέδιο, που πατά σε τρεις βασικούς πυλώνες:

α) αντεπίθεση των πολιτικών αγώνων για τα οικονομικά, κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα του λαού, για ένα νικηφόρο αγωνιστικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής. Μάχη για κάθε αντιλαϊκό κυβερνητικό μέτρο. Ανέβασμα της αυτοπεποίθησης, του πολιτικού περιεχομένου, των διεκδικήσεων και των μορφών πάλης του λαού.

Ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, επανεκκίνηση του συντονισμού πρωτοβάθμιων σωματείων, κίνηση για το νέο εργατικό κίνημα, οργανωμένος λαός (επεξεργασία μιας μεγάλης πρωτοβουλίας από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ κι άλλες δυνάμεις, στο πνεύμα της δημιουργίας παντού δημοκρατικών και μαζικών συνελεύσεων / επιτροπών αγώνα - επιτροπών λαϊκής δράσης)

β) αγώνας για μια άλλη Αριστερά, για τον πόλο της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής ανατρεπτικής Αριστεράς.

Προβολή και επεξεργασία του αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Αναβάθμιση του κοινωνικού ζητήματος και των πολιτικών στόχων για την εργασία, την ανεργία κλπ., να έλθουν «μπροστά» με αυτοτέλεια στη δουλειά των σχημάτων και των κινήσεων σε κάθε χώρο, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση. Ιεράρχηση των κοινωνικών και δημοκρατικών ζητημάτων του αντικαπιταλιστικού προγράμματος και απ' αυτή την άποψη τεκμηρίωση της ανάγκης των τομών και ρήξεων κατά της ΕΕ, του χρέους, του κεφαλαίου.

Προώθηση της μετωπικής συμπίεσης των αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών, αντιΕΕ δυνάμεων, αξιοποιώντας την μέχρι τώρα εμπειρία και το θετικό γεγονός της συσπείρωσης 2.100 αγωνιστών στα ψηφοδέλτια δήμων και περιφερειών, σε αντιΕΕ αντικαπιταλιστική λογική και κατεύθυνση. Το δυναμικό αυτό μπορεί να παίξει πρωτοπόρο ρόλο.

Προγραμματική, πολιτική, οργανωτική, δημοκρατική ανασυγκρότηση και ενίσχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

γ) ανάπτυξη ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, εκδήλωση της πρωτοβουλίας διαλόγου και συσπείρωσης δυνάμεων για το πρόγραμμα και το κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης

Για τις περιφερειακές και δημοτικές εκλογές

17. Οι τοπικές εκλογές σε Περιφέρειες και Δήμους αποτύπωσαν με αναλογίες τα πολιτικά ρεύματα που εμφανίζονται στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό. Τα κόμματα της κυβέρνησης επεδίωξαν προεκλογικά να τις παρουσιάσουν ως τοπική υπόθεση για το ποιος θα διαχειρίζεται αποτελεσματικότερα τα ΕΣΠΑ, θα μαζεύει τα σκουπίδια, κ.α. ανεξάρτητα από την κεντρική πολιτική. Εκφράστηκαν εσωτερικές αντιπαραθέσεις, που οδήγησαν και σε διπλές υποψηφιότητες. Στην πορεία ο αστικός συνασπισμός εξουσίας προσπάθησε να αφομοιώσει τις διαφωνίες και τη δυσaréσκεια αξιοποιώντας και τους συνδυασμούς χωρίς επίσημο κομματικό χρίσμα. Χρησιμοποίησαν τους μηχανισμούς κράτους, εκκλησίας για την προπαγάνδα τους, τη φιλανθρωπία και το εμπόριο ελπίδας για την εξάρτηση των ανέργων, των αναπήρων και των φτωχών από τα καθεστωτικά ψηφοδέλτια. Η προεκλογική τροπολογία για δυνατότητα μέχρι και διπλάσιου αριθμού υποψηφίων στους δήμους, λειτούργησε για τον εγκλωβισμό του περίγυρου των υποψηφίων. **Στόχος τους, που τον πέτυχαν σε σημαντικό βαθμό, ήταν να μην εκφραστεί σε μεγάλη έκταση η λαϊκή δυσaréσκεια και η καταδίκη της πολιτικής τους στις τοπικές εκλογές, να ελέγχουν μεγάλο αριθμό περιφερειών και δήμων** και να πανηγυρίζουν μετεκλογικά ότι απέσπασαν λαϊκή συναίνεση για την πολιτική τους. Από τις 13 περιφέρειες, στις 7 κυριάρχησαν οι δυνάμεις της ΝΔ (μάλιστα στην Ήπειρο από τον πρώτο γύρο), στις 4 οι υποστηριζόμενοι από τις άλλες συστημικές δυνάμεις, που εμφανίστηκαν ως ανεξάρτητοι. Ο ΣΥΡΙΖΑ απέσπασε δύο περιφέρειες, εκ των οποίων βεβαίως η μία είναι της Αττικής, με το ξεχωριστό πληθυσμιακό και πολιτικό βάρος. Η διαχείριση της Περιφέρειας Αττικής αποτελεί πρόβα διακυβέρνησης για τον ΣΥΡΙΖΑ και τις σχέσεις τόσο με το κεφάλαιο όσο και με τον λαό. Το 2010 στο σύνολο ήταν ελεγχόμενοι από ΝΔ (5) και ΠΑΣΟΚ (8).

Η Χ.Α. κατέβηκε σε 12 περιφέρειες και πήρε από 3,32% (σε Κρήτη) μέχρι 11,13% (στην Αττική) και σε 5-6 δήμους με αυτοτέλεια.

Νέο και σε εξέλιξη στοιχείο των τοπικών εκλογών είναι η άμεση παρέμβαση επιχειρηματιών χωρίς τη μεσολάβηση του τοπικού πολιτικού προσωπικού και η επικίνδυνη ενίσχυση αυτών των τάσεων (δήμοι Πειραιά, Βόλου, περιφέρεια Δυτ. Μακεδονίας κ.α.).

Το ΚΚΕ πρόβαλε στις τοπικές εκλογές το σύνθημα: ψηφίζουμε-δυναμώνουμε το ΚΚΕ παντού. Έκανε συγκεντρώσεις μόνο ως κόμμα και πήρε μεγαλύτερα ποσοστά σε δημοτικές και περιφερειακές από

τις ευρωεκλογές. Η διαφορά όμως δεν είναι μεγάλη (8,8% στις περιφέρειες έναντι 6,09% στις ευρωεκλογές). Δεν δημιουργείται (πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, όπως των 4 δήμων που κερδήθηκαν από το ΚΚΕ) μια στεφάνη ευρύτερης επιρροής.

Ο ΣΥΡΙΖΑ παρενέβη πολιτικά με το σύνθημα «τρεις κάλπες μια επιλογή». Στον πρώτο γύρο δημοτικών και περιφερειακών εκλογών είχε χαμηλότερη συσπείρωση από τις ευρωεκλογές, ενώ δεν κατέβηκε σε όλους τους δήμους της χώρας. Αποτυπώθηκε η χαλαρή σύνδεσή του με τον κόσμο που τον ψηφίζει. Τα προγράμματα των περιφερειακών και δημοτικών κινήσεων του ΣΥΡΙΖΑ κινούνται χωρίς οραματικά στοιχεία, σε λογική διαχείρισης της υπάρχουσας κατάστασης με αποδοχή της οικονομικής αδυναμίας δήμων και περιφερειών, χωρίς αναφορά σε ρήξεις με τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα, χωρίς αμφισβήτηση των προγραμμάτων και κατευθύνσεων της ΕΕ, με γενική καταδίκη των μνημονίων, αλλά χωρίς στόχους ανατροπών, ούτε καν σε αμφισβήτηση της λειτουργίας του Καλλικράτη. Επικαλούνται καλύτερη απορρόφηση και αξιοποίηση των ΕΣΠΑ, στήριξη της «υγιούς» επιχειρηματικότητας και αναφέρονται μόνο σε αντιστάσεις απέναντι σε κραυγαλέα ξεπουλήματα (παραλίε, κ.α.). Προβάλλουν έντονα την αλληλεγγύη με κοινωνικό δίκτυο προστασίας, την προστασία του περιβάλλοντος, τη διαφάνεια και δημοκρατική-συμμετοχική λειτουργία. Σε αυτό το τελευταίο θα γίνει και προσπάθεια ενσωμάτωσης φορέων του μαζικού κινήματος και αγωνιστών σε θέσεις ευθύνης και διοίκησης δημοτικών περιφερειακών δομών και επιτροπών. Ο ΣΥΡΙΖΑ κατέκτησε 21 δήμους πανελλαδικά.

Από την εκτός των τειχών αριστερά εμφανίστηκαν ξανά ψηφοδέλτια σε Ηλιούπολη (ΜΛ ΚΚΕ), Γαλάτσι και Αμπελόκηποι (ΟΚΔΕ).

Για την παρέμβασή μας στις περιφερειακές εκλογές

18. Συμμετείχαμε με ψηφοδέλτια που στήριξε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε 12 από τις 13 περιφέρειες και τα οποία έλαβαν 128.124 ψήφους και ποσοστό 2,37 % που σημαίνει αύξηση ποσοστού και των ψήφων κατά 30.639 από τις προηγούμενες περιφερειακές εκλογές (οι 11.093 από τη Στερεά που δεν είχαμε κατέβει το 2010 και πήραμε το μεγαλύτερο ποσοστό τώρα, 3,36%). Τα ποσοστά μας αυξήθηκαν πάνω από 0,5% σε Πελοπόννησο, Κεντρική Μακεδονία, Κρήτη, Θεσσαλία. Στα ψηφοδέλτια αυτά συμμετείχαν 772 αγωνιστές. Εκλέχτηκαν 8 περιφερειακοί σύμβουλοι (7 το 2010).

Κρίνουμε αυτό το αποτέλεσμα θετικό. Δείχνει τις δυνατότητες να συγκροτήσουμε την παρέμβασή μας καλύτερα σε αυτές τις περιοχές το επόμενο διάστημα, αλλά και τις δυνάμεις μας στο Ν. Αιγαίο.

Στις δημοτικές εκλογές

19. Στηρίξαμε 26 αριστερές - ριζοσπαστικές - αντικαπιταλιστικές - αντιδιαχειριστικές κινήσεις, 17 στην Αττική, 3 στη Θεσσαλονίκη, 3 στην Ήπειρο, 2 στη Δυτ. Ελλάδα και 1 στα Χανιά. Επίσης στις εκλογές κατέβηκαν άλλες τέσσερις κινήσεις, ανεξάρτητες - αγωνιστικές, στις οποίες συμμετείχαν μέλη του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ή του αγωνιστικού μπλοκ (Βριλήσσια, Αγρίνιο, Λαυρεωτική, Ικαρία). Τα ποσοστά που πήραν τα 26 ψηφοδέλτια είχαν μέσο όρο ποσοστό 2,77% επί των εγκύρων ψηφοδελτίων αυτών των δήμων, που αντιπροσωπεύουν το 23,5% του πληθυσμού της χώρας και κυμάνθηκαν από 1,3% μέχρι 7,5%.

Συμμετείχαν στα δημοτικά ψηφοδέλτια που στηρίξαμε 1.288 αγωνιστές. Εκλέχτηκαν από αυτά τα ψηφοδέλτια 17 δημοτικοί σύμβουλοι, 15 στην Αττική από 13 κινήσεις και 2 σε Κεντρική Μακεδονία (Αμπελόκηποι και Θέρμη).

Τα αποτελέσματά δείχνουν εκτός από τη Δάφνη -Υμηττό που είχε εκτίναξη, ότι υπήρχε μια άνοδος ποσοστού στα σχήματα που είχαν παρουσία και κινηματική παρέμβαση το προηγούμενο διάστημα, αλλά είχαν χαμηλά ποσοστά στις προηγούμενες εκλογές και μια πτώση σε σχήματα που είχαν ψηλά

ποσοστά (Βύρωνας, Ζωγράφου, λιγότερο Ν. Σμύρνη), παρότι είχαν εξίσου μεγάλη κινηματική παρέμβαση.

Στις αιτίες της πτώσης και των χαμηλών ποσοστών άλλων πρωτοεμφανιζόμενων σχημάτων ή παλιών σχημάτων μπορούμε να περιλάβουμε τη γενικότερη πίεση από το ΣΥΡΙΖΑ, την τάση εξισορρόπησης μεταξύ ψηλών και χαμηλών ποσοστών των κινήσεων μας σε μια πολιτική μάχη που ξέφευγε από τα όρια των τοπικών παρεμβάσεων, εσωτερικά προβλήματα, την υποχώρηση της αυτοτελούς εξώστρεφης δράσης των σχημάτων. Χρειάζεται να γίνει περαιτέρω συζήτηση, να διερευνηθούν τα αίτια και ο βαθμός επίδρασης της κάθε πλευράς.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΣΤΙΣ ΤΟΠΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

20. Με αποφάσεις προηγούμενων Π.Ε. ορίσαμε ως στόχο της παρέμβασης μας στις τοπικές εκλογές: «την ανάδειξη της αναγκαιότητας συγκρότησης και αυτοτελούς παρέμβασης του αντικαπιταλιστικού αριστερού ρεύματος και των ευρύτερων δυνάμεων της συμπόρευσης, ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες του σφαγείου κυβέρνησης, κεφαλαίου, Ε.Ε., Δ.Ν.Τ.» και εκτιμούσαμε ότι: «Οι δυνατότητες για απήχηση και άνοδο της επιρροής αυτού του αντικαπιταλιστικού-αριστερού ρεύματος και της αντι ΕΕ διαμαρτυρίας είναι αυξημένες ιδιαίτερα και μπορούμε με τόλμη και αισιοδοξία να απευθυνθούμε ανοικτά στον κόσμο και να διεκδικήσουμε καλά αποτελέσματα. Να πάμε με στόχο όπου κατεβαίνουμε να έχουμε και εκλογή συμβούλων.»

Μπορούμε να εκτιμήσουμε ότι σε γενικές γραμμές πετύχαμε το στόχο και αναδείξαμε αρκετούς περιφερειακούς (8) και δημοτικούς συμβούλους (18). Από την όλη παρουσία και τα αποτελέσματα όπου έγιναν νέα ψηφοδέλτια, παρά τη μικρή χρονικά προετοιμασία, γίνεται φανερό ότι υπάρχει χώρος για την παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Εκτός από τις κινήσεις που προϋπήρχαν, συγκροτήθηκαν οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αντιδιαχειριστικής αριστεράς και σε άλλες περιοχές (Στερεά) και είχαμε νέες εκλογικές παρεμβάσεις σε 8 δήμους. Επίσης, δημιουργήθηκαν νέες κινήσεις και σε άλλες περιοχές, συσπειρώνοντας ένα πρωτοπόρο δυναμικό, αν και δεν μπόρεσαν να προχωρήσουν σε εκλογική παρέμβαση (Φυλή, Χαϊδάρη, Ηλιούπολη, Καλλιθέα).

Αδυναμία εμφανής παραμένει η μη συγκρότηση περιφερειακού σχήματος στο Ν. Αιγαίο, αλλά και δημοτικών κινήσεων με τα οποία να παρεμβαίνουμε σε μεγάλους δήμους της χώρας (Πάτρα, Ηράκλειο, Λάρισα, Γαλάτσι, κ.α.).

Παραπέρα, επιδιώκουμε με την δημιουργική μας παρέμβαση να βαθύνουν τα αντιδιαχειριστικά-αντικαπιταλιστικά χαρακτηριστικά των κινήσεων, αξιολογώντας τις εμπειρίες, τόσο τις συνολικές όσο κι όσες αποκτούν οι ίδιες και απαντώντας στις προκλήσεις που βρίσκονται μπροστά τους. Υπάρχουν κινήσεις, και ειδικά οι νέες, που έχουν ακόμα ανεπεξέργαστα ζητήματα και σχετική ασάφεια για επίμαχα ζητήματα του προσανατολισμού τους.

Με αφορμή το 2^ο γύρο, στις περισσότερες περιοχές οι κινήσεις στάθηκαν με ανακοινώσεις τους σε σωστή κατεύθυνση, ξεπερνώντας διλήμματα σε διαφοροποίηση από το συνεχές του ΣΥΡΙΖΑ. Ειδικό πρόβλημα δημιουργήθηκε στην Αθήνα, με την προσωπική δήλωση στήριξης Σακελλαρίδη από Π. Κωνσταντίνου και με την έλλειψη (παρά τις προσπάθειές μας) συλλογικής τοποθέτησης της κίνησης.

Η συνέχεια των αριστερών αντικαπιταλιστικών κινήσεων δήμων και περιφέρειας

21. Οι αριστερές αντικαπιταλιστικές κινήσεις δήμων και περιφέρειας πρέπει να αποτελέσουν σε κάθε περιοχή δύναμη που θα πρωτοστατεί στους αγώνες, στην ταξική τους κατεύθυνση, στην αξιοποίηση των ιστορικών ευκαιριών και στην απάντηση των προκλήσεων. Να είναι στο κέντρο της προσοχής

μας η συνέχιση της ύπαρξης και λειτουργίας αυτών των κινήσεων, ακόμα και όσων δεν κατέβηκαν, αλλά και η δημιουργία νέων.

Οι κινήσεις το επόμενο διάστημα χρειάζεται:

- Να προωθούν το πλαίσιο στόχων πάλης αντικαπιταλιστικής ανατροπής, με έμφαση στις εργατικές λαϊκές διεκδικήσεις (εναντίωση στη φοροληστεία, δημόσιοι χώροι, δωρεάν υγεία, παιδεία, δημόσια αγαθά κ.α.) και κρίσιμους πολιτικούς στόχους ρήξης και σύγκρουσης με τους πυλώνες αυτής της πολιτικής (μνημόνια, χρέος, ευρώ-ΕΕ), όχι ιδεοληπτικά αλλά σαν αναγκαιότητα, συμβάλλοντας στη συνολικότερη πάλη για αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης.
- Να συνεχίσουν με λαϊκό τρόπο τη διατύπωση των θέσεων τους και τη μαζική απεύθυνση τους. Να συμβάλουν στο ξεδίπλωμα αγώνων για τα εργατικά, λαϊκά, τοπικά προβλήματα και στη λαϊκή οργάνωση, τη συγκρότηση συλλογικοτήτων αγώνα και αλληλεγγύης-οργάνων επιβολής της λαϊκής θέλησης. Να συνδεθούν με τα κινήματα και τις υπάρχουσες αγωνιστικές συλλογικότητες της γειτονιάς.
- Να αναβαθμίσουν τη δημοκρατική τους λειτουργία και να διαμορφώνουν το ρόλο και χαρακτήρα τους ως αυτοτελών συλλογικοτήτων με τις δικές τους λειτουργίες και διαδικασίες και με σαφή προσανατολισμό σε αριστερή, ριζοσπαστική, ταξική, αντικαπιταλιστική, αντισυνδιαχειριστική κατεύθυνση. Ειδικά στις περιφέρειες για την αποδοτική λειτουργία τους θα βοηθήσει η δημιουργία-εκλογή γραμματειών. Χωρίς να ταυτίζονται με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, από τη σκοπιά του προγράμματός τους, είναι ανάγκη να ασκούν κριτική στη ρεφορμιστική Αριστερά, να διαχωρίζονται απ' αυτή και να δηλώνουν ότι συμβάλλουν με τον δικό τους τρόπο στη δημιουργία μιας άλλης ανατρεπτικής Αριστεράς.

Κρίσιμο ζήτημα ειδικά σε αυτή τη φάση, που ορισμένες νέες δημοτικές κινήσεις έχουν εκλέξει συμβούλους με διοίκηση του δήμου από το ΣΥΡΙΖΑ ή το ΚΚΕ, είναι το να έχουν αντισυνδιαχειριστική λογική και στάση. Να μη συμμετέχουν σε θέσεις ευθύνης και σε όργανα διοίκησης των δήμων. Να προτάσσουν τη συγκρότηση μαζικού λαϊκού κινήματος και στην πόλη - δήμο - γειτονιά στην κατεύθυνση συγκρότησης συλλογικών οργάνων διεκδίκησης και επιβολής της λαϊκής θέλησης, σαν αναγκαίο όρο και προϋπόθεση για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών και την πραγματοποίηση των αναγκαίων συγκρούσεων. Να διαχωριστούν μέσα και έξω από τα περιφερειακά και δημοτικά συμβούλια από τις διαχειριστικές λογικές, εκφράζοντας τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και των φτωχών καταπιεσμένων στρωμάτων. Να συμβάλλουν στην αποκάλυψη των αντεργατικών - αντιλαϊκών πολιτικών και διαπλοκών των τοπικών αρχών. Να αποκαλύπτουν την αντιδραστική πολιτική της κυβέρνησης, της ΕΕ και των οικονομικών συμφερόντων του κεφαλαίου (και του τοπικού), προτάσσοντας ένα αντικαπιταλιστικό πλαίσιο στόχων πάλης και για τα λεγόμενα τοπικά ζητήματα.

Το επόμενο διάστημα χρειάζεται :

- Να αξιοποιήσουμε τη δυνατότητα συγκρότησης διακριτού αντικαπιταλιστικού ρεύματος στο επίπεδο του τοπικού κράτους με την αναβάθμιση, ισχυροποίηση και συγκρότηση των κινήσεων πόλεων και περιφερειών.
- Να προχωρήσει ο συντονισμός των περιφερειακών κινήσεων και να συνεχιστεί ο συντονισμός των κινήσεων πόλης αποτελώντας δική τους ζωτική ανάγκη, κατοχυρώνοντας στον προσανατολισμό τους ότι δρουν τοπικά, ως συμβολή στην προσπάθεια συγκρότησης και ισχυροποίησης του συνολικού υπερτοπικού αριστερού αντικαπιταλιστικού ρεύματος.

Είναι σημαντικό το επόμενο διάστημα να αναπτύξουμε την πολιτική δουλειά και την παρέμβαση μας στην πόλη για επίδικα θέματα που βρίσκονται στο κέντρο της κυβερνητικής επίθεσης, όπως τα θέματα του Ελληνικού, των παραλιών, της ιδιωτικοποίησης νερού και ενέργειας, τους πλειστηριασμούς και τα νέα χαράτσια και αυτά να τροφοδοτήσουν και το περιεχόμενο των άμεσων

παρεμβάσεων των κινήσεων πόλεων – περιφερειών.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις εκλογικές μάχες που δόθηκαν

22. Ο κόσμος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έδωσε μεγάλη μάχη για τις τριπλές εκλογές, αν και με μεγάλα προβλήματα και πολύ διαφορετικές ταχύτητες. Ορισμένα τμήματα δεν πήραν μέρος στη μάχη για πολιτικούς λόγους. Χρειάζεται να αποτιμήσουμε με νηφαλιότητα όλη την εμπειρία για να χαράξουμε κατευθύνσεις για το επόμενο διάστημα.

Πως μπήκαμε στην μάχη

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ «μπήκε» στην μάχη των τριπλών εκλογών σε μία πολύ δύσκολη κατάσταση που διαμορφώθηκε από:

α) την πολύμηνη απουσία της από τα πολιτικά μέτωπα της περιόδου κυρίως λόγω της αντιπαράθεσης των διαφορετικών πολιτικών σχεδίων. Υπήρξαν σοβαρές διαφωνίες που αναδείχτηκαν κατά την διαδικασία των συζητήσεων για την μετωπική συμπόρευση. Τις διαφορετικές επιδιώξεις στην πορεία των συζητήσεων, τις διαφορετικές εκτιμήσεις για την εξέλιξη και το σταμάτημα αυτής της διαδικασίας. Συνολικά οι μήνες αυτοί οδήγησαν την ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε εσωστρέφεια, σε «μονοπώληση» των συζητήσεων από το θέμα της «συμπόρευσης», σε όξυνση των διαφωνιών, χωρίς να ανοίξει το θέμα ευρύτερα στον μαχόμενο κόσμο του κινήματος και της Αριστεράς. Στο σημείο αυτό έχουμε σημειώσει και τις δικές μας ευθύνες.

β) στην δύσκολη και πολλές φορές απαράδεκτη συζήτηση και διαδικασία γύρω από το θέμα των προσώπων και των επικεφαλής των συνδυασμών. Συνολικά, ενώ σε σημαντικό βαθμό σε αυτήν την εκλογική μάχη ξεπεράστηκε η από τα «πάνω» επιλογή των υποψηφίων, παράλληλα δυνάμωσαν τα φαινόμενα μάχης μηχανισμών χωρίς αρχές και προσπάθειας επιβολής υποψηφίων. Ιδιαίτερα η αντιπαράθεση για την υποψηφιότητα στην περιφέρεια Αττικής θα μπορούσε να δημιουργήσει γενικότερο πρόβλημα στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Μέσα σε αυτό το εξαιρετικά δύσκολο και από άποψη «αντικειμενικών» και από την άποψη των «υποκειμενικών συνθηκών» κλίμα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ βρήκε την δύναμη μέσα σε ένα πολύ μικρό χρονικό διάστημα να συγκροτηθεί και να δώσει την μάχη, πράγμα που αναδεικνύει στοιχεία αντοχής και βάθους του εγχειρήματος.

23. Η μάχη των εκλογών

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έδωσε από πολλές απόψεις μια πρωτόγνωρη τριπλή εκλογική αναμέτρηση με τεράστιες πολιτικές, οργανωτικές και οικονομικές απαιτήσεις.

Εκτίμηση μας είναι ότι **κεντρικά η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έδωσε την μάχη κατά βάση με σωστό περιεχόμενο**, παρότι οι οργανώσεις – μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ανέπτυσαν ένα δικό τους πολιτικό λόγο που δημιουργούσε συχνά σύγχυση. Παρόλα αυτά τα κεντρικά πολιτικά συνθήματά ήταν σαφή, η επιχειρηματολογία και τα υλικά ανάδειχναν την ανάγκη ενός άλλου δρόμου στην ελληνική κοινωνία σε ρήξη με τα μνημόνια και το χρέος, την ευρωζώνη και την ΕΕ, το κεφάλαιο.

Σε σημαντικό βαθμό **συνδυάστηκαν οι δύο Κυριακές** πχ οι περισσότερες εκδηλώσεις στις γειτονιές ήταν της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και αφορούσαν την πολιτική μας στάση απέναντι σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις

Η κεντρική θέση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για τον πρώτο και το δεύτερο γύρο των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών ήταν σε σωστή κατεύθυνση, εξασφαλίστηκε η αυτοτέλειά της απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ, δείχνοντας διάθεση επικοινωνίας και συζήτησης με ένα σημαντικό

αγωνιστικό δυναμικό με το οποίο θέλουμε να χτίσουμε το αγωνιστικό μέτωπο ρήξης-ανατροπής την επόμενη μέρα. Βεβαίως, υπήρξαν προβλήματα από τη στάση οργανώσεων της ANΤΑΡΣΥΑ.

Πολύ σημαντικό ποιοτικό στοιχείο της μάχης αυτής ήταν το μεγάλο άνοιγμα που έγινε στον λαό. Έγιναν εκατοντάδες περιοδείες και εξορμήσεις, σε συνοικίες και γειτονιές, εξορμήσεις και εκδηλώσεις σε χώρους δουλειάς. Εκεί διαπιστώσαμε ότι η ANΤΑΡΣΥΑ είναι πλατιά γνωστή, ότι η άποψή της γίνεται αποδεκτή από σημαντικά κομμάτια σαν συγκροτημένη και σοβαρή γνώμη, ανεξάρτητα από την πολιτική στήριξη που έχει σήμερα. Πρέπει να κρατήσουμε και να αναπτύξουμε αυτή την δυνατότητα προκειμένου να μετασχηματιστούμε σε ένα μαζικό, λαϊκό ρεύμα.

Όμως στην μάχη αυτή αναδείχτηκαν και πολύ σημαντικά πολιτικά και οργανωτικά προβλήματα:

- Αναδείχτηκαν και εφαρμόστηκαν στην πράξη διαφορετικές στρατηγικές, έξω από το «κεκτημένο» και τις αποφάσεις της ANΤΑΡΣΥΑ. Από την μια είχαμε την απόπειρα πρακτικής εφαρμογής του «αριστερού μετώπου» κυρίως από την πλευρά των ΑΡΑΝ-ΑΡΑΣ. Δηλαδή μια τακτική πιλοτικών επιλογών για απεύθυνση στον ΣΥΡΙΖΑ, για επιδίωξη κοινού κατεβήσματος μαζί του (Γιάννενα, Χαλάνδρι, Πάτρα, αλλά και στήριξη Μυτιλήνης και άλλων σχημάτων του ΣΥΡΙΖΑ από ΑΡΑΝ).
- Ιδιαίτερη σημασία έχει πως η ΑΡΑΝ επιμένει στη λογική του αριστερού μετώπου και στην ανακοίνωση για την εκτίμηση των εκλογικών αποτελεσμάτων, ενώ αναδεικνύει το Χαλάνδρι (εκλογή δημάρχου με ψηφοδέλτιο συνεργασίας ΣΥΡΙΖΑ – μερίδας ANΤΑΡΣΥΑ) σαν πιλοτικό παράδειγμα. Επαναφέρει τη λαθολογία για την κατάληξη της μετωπικής συμπόρευσης και γενικά προσπαθεί να εμφανίσει τη λογική του αντικαπιταλιστικού πόλου (αφού πρώτα την παραχαράξει) ως παρόμοια με του ΚΚΕ.
- Είχαμε περιπτώσεις μονομερών αποφάσεων για εκλογικό κατέβασμα από το ΣΕΚ, χωρίς ή και σε κόντρα με τις αντίστοιχες ΤΕ (πχ Πάτρα). Η χρησιμοποίηση του ονόματος και του τίτλου της ANΤΑΡΣΥΑ, ή άλλων που παραπέμπουν άμεσα σε αυτή, είναι απόλυτα απαράδεκτη ενέργεια, εχθρική προς την δημοκρατική συλλογική λειτουργία της ANΤΑΡΣΥΑ. Αυτή η πρακτική πρέπει να καταδικαστεί από τον κόσμο της ANΤΑΡΣΥΑ.
- Και στις μετεκλογικές του ανακοινώσεις το ΣΕΚ μιλά για «νίκη της Αριστεράς», εκφράζοντας τη λογική πως υπάρχει μια ενιαία Αριστερά (με πρωτοκαθεδρία ΣΥΡΙΖΑ), στην οποία η ANΤΑΡΣΥΑ και η αντικαπιταλιστική Αριστερά είναι η αριστερή πτέρυγα.
- Εμφανίστηκαν φαινόμενα αλά καρτ συμμετοχής στην μάχη με βάση τον επικεφαλής του σχήματος ή και «εκλογικής απεργίας» (ΑΡΑΣ), στο όνομα της διαφωνίας τους για το θέμα της συμπόρευσης.

Το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση έδωσε σκληρή μάχη με κριτήριο την συνολική επιτυχία της ANΤΑΡΣΥΑ, ανεξάρτητα από το αν την έδινε στην περιφέρεια Αττικής, στον δήμο της Αθήνας ή στο Περιστέρι. Η στάση αυτή αναγνωρίζεται από τον κόσμο της ANΤΑΡΣΥΑ. Έκανε σημαντικές υποχωρήσεις προκειμένου να εξασφαλιστεί η ενότητα του εγχειρήματος.

Ως ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση πρέπει να αναλάβουμε την ευθύνη μιας συνολικής πρότασης και παρέμβασης για την ανασυγκρότηση -προγραμματική, πολιτική και οργανωτική- της ANΤΑΡΣΥΑ με στόχο την ηγεμονία μιας επαναστατικής ενωτικής αντίληψης και πρακτικής, για την ήττα και υπέρβαση των αντιλήψεων κατακερματισμού είτε σε κατεύθυνση ουράς στο ρεφορμισμό είτε σε αυτάρκεια και περιχαράκωση.

Με βάση αυτή τη λογική, θα συμβάλουμε ώστε να πραγματοποιηθούν συνελεύσεις όλων των επιτροπών της ANΤΑΡΣΥΑ, με στόχο μια προωθητική 3η Συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ στα τέλη Οκτώβρη - αρχές Νοέμβρη.

Για το ερχόμενο διάστημα

24. Η Π.Ε. καλείται να συζητήσει σχέδιο παρέμβασης σε όλα τα επίπεδα της ANΤΑΡΣΥΑ. Το ΝΑΡ για

την Κομμουνιστική Απελευθέρωση θα συμβάλλει ώστε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ το επόμενο διάστημα να κάνει βήματα στην πολιτική αποσαφήνιση των αντιλήψεών της και στο βάθεμα της γραμμής της, στην ανάληψη πρωτοβουλιών σε όλα τα επίπεδα, στην δημοκρατική της συγκρότηση, στον σεβασμό της συλλογικότητας και μιας ορισμένης πειθαρχίας στις αποφάσεις, στην περιφρούρησή της από πρακτικές διαρκούς συζήτησης, υπονόμησης και ανευθυνότητας απέναντι στο συνολικό κεκτημένο.

Ορισμένα σημεία για την προεκλογική μας δουλειά

25. Στην περίοδο της τριπλής εκλογικής μάχης είναι γεγονός ότι έγινε **μια μεγάλη σε εύρος και έκταση προεκλογική δουλειά**, παρά την, με ευθύνη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, συμπυκνωμένη χρονική περίοδο, σε ότι αφορά το Ευρωψηφοδέλτιο και την Περιφέρεια της Αττικής. Χαρακτηριστικό δείγμα αυτής της παρέμβασης είναι το **πλήθος των εκδηλώσεων** και συγκεντρώσεων που οργανώθηκαν σε όλη τη χώρα, σε κάποιες περιοχές της επαρχίας και της Αθήνας για πρώτη φορά. Συνολικά οργανώθηκαν 100 συγκεντρώσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και πάνω από 50 των δημοτικών και περιφερειακών σχημάτων. Το μοντέλο που γενικά ακολουθήθηκε ήταν διοργάνωση συγκέντρωσης της τοπικής ΑΝΤΑΡΣΥΑ με ομιλητές υποψήφιους για την Ευρωβουλή, περιφέρεια και δήμο σε μια προσπάθεια ενοποίησης της παρέμβασής μας. Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν στις 29 Μαρτίου και τελείωσαν στις 23 Μαΐου. Η συντριπτική τους πλειοψηφία διοργανώθηκε σε τοπικό επίπεδο, 11 έγιναν σε σχολές ΑΕΙ και ΤΕΙ και περίπου δέκα σε μεγάλους εργασιακούς χώρους (Αττικό, ΔΕΔΗΕ, ΓΓΠΣ + ΓΓ Δημοσίων Εσόδων, ΜΟΔ, ΙΓΜΕ, ΕΛΣΤΑΤ, Γενικό Κρατικό Νίκαιας). 25 συγκεντρώσεις έγιναν την τελευταία εβδομάδα των Ευρωεκλογών. Η συμμετοχή κινήθηκε από μέτρια έως ικανοποιητική. Ωστόσο οφείλουμε να λάβουμε υπόψη μας ότι γενικά ο κόσμος έδειξε μειωμένη συμμετοχή στις προεκλογικές συγκεντρώσεις. Η μαζικότητα είχε διαφορά από το επίπεδο των δημοτικών μέχρι των συνολικών ή Ευρωεκλογών. Χαρακτηριστικές περιπτώσεις το Περιστέρι (300 άτομα στη συγκέντρωση της κίνησης 160 στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ), η Νέα Ιωνία (150 του εκτός Σχεδίου, 60 της ΑΝΤΑΡΣΥΑ), στοιχείο το οποίο έδειχνε και τη διαφοροποίηση μπροστά στη κάλπη. Η σύνθεση του κόσμου που συμμετείχε αναδεικνύει ορισμένα σημαντικά στοιχεία. Κόσμος του ΣΥΡΙΖΑ, διαφωνούντες του ΚΚΕ που μας παρακολουθούν, ευρύτεροι αγωνιστές και απλοί εργαζόμενοι διαμορφώνουν μία σύνθεση ενός πλατύτερου δυναμικού που μπορεί να μην ψηφίζει τελικά ΑΝΤΑΡΣΥΑ ωστόσο την αντιμετωπίζει με σοβαρότητα, παρακολουθεί την πορεία και τις επεξεργασίες της.

Οι εκδηλώσεις χαρακτηρίστηκαν από ορισμένα πολύ σοβαρά προβλήματα. Στη πλειοψηφία των περιπτώσεων δεν υπήρχε σχέδιο οργάνωσης τους από τις τοπικές και τα συντονιστικά, ενώ υπήρχε αδυναμία μέσα στη γενική εμπλοκή με κινήσεις, όπου κατεβαίναμε στις δημοτικές, να υποστηριχτούν προπαγανδιστικά, με συνέπεια στη μαζικότητα τους. Το φαινόμενο της «πασαρέλας» των ομιλητών συνεχίστηκε αμείωτο και η επανάληψη του κουράζει τον κόσμο και τους ανένταχτους. Ειδικά στη κεντρική της Αθήνας εκφράστηκε σε μέγιστο βαθμό. Στα αρνητικά πρέπει να λάβουμε υπόψη μας την αδυναμία να υπάρχουν εκδηλώσεις ή παρεμβάσεις που θα άνοιγαν συγκεκριμένα ζητήματα της τοποθέτησής μας (πχ το θέμα του άλλου δρόμου έξω από την ΕΕ), με εξαίρεση 3 εκδηλώσεις (2 εκδηλώσεις στη Θεσσαλία και 1 στη Στερεά) για το αγροτικό ζήτημα και την ΕΕ.

Στο πλαίσιο της προεκλογικής καμπάνιας, έγινε πλήθος εξορμήσεων σε εργατικούς χώρους, λαϊκές γειτονιές, στέκια, καφενεία, γήπεδα κλπ ειδικά διαμέσου των δημοτικών κινήσεων.

26. Η προπαγάνδα μας είχε πολλές δυσκολίες λόγω και των πολλαπλών καθηκόντων δήμου - Περιφέρειας - Ευρωεκλογών με αποτέλεσμα αρκετές φορές η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να μην καταλαμβάνει το χώρο που έπρεπε και ήταν δυνατό. Από την άλλη βέβαια, η κατάσταση ήταν καλύτερη όπου υπήρχε και δημοτικό ψηφοδέλτιο, καθώς είχαν συγκροτηθεί δυνάμεις και αυτό συνετέλεσε ώστε αμέσως μετά τις 18 Μάη να υπάρχει ένα δυναμικό να συνεχίσει την παρέμβαση μας τη τελευταία εβδομάδα, με την αναμενόμενη βέβαια κόπωση τόσο των δυνάμεων μας και ενός δυναμικού των ανένταχτων και την απόσυρση ενός μεγάλου κομματιού από άλλες οργανώσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Συνολικά η προπαγάνδα για την ANΤΑΡΣΥΑ ήταν πολύ αδύναμη (πιο αδύναμη από άλλες φορές), όχι πολύ καλά σχεδιασμένη, παρά τα σωστά κεντρικά πολιτικά συνθήματα. Πολύ πρόχειρη και ανεπαρκής ήταν η παρέμβασή μας στα ραδιοτηλεοπτικά μέσα, με θετικό γεγονός την άρνησή μας να πάμε στη ΝΕΡΙΤ. Αποτέλεσμα της ανεπαρκούς οργάνωσης της δουλειάς και του λιγότερου κόσμου που μπήκε στην μάχη ήταν το γεγονός πως αρκετά προεκλογικά υλικά, κυρίως της ANΤΑΡΣΥΑ (τα οποία εκδόθηκαν με τρομερή οικονομική δυσκολία) να μείνουν στο τέλος αναξιοποίητα.

Μέτωπα που ανοίγουν - νέα αντιλαϊκά μέτρα - η παρέμβασή μας

27. Όπως σωστά τονίζαμε, **η βάρβαρη αντιλαϊκή επίθεση, μετά τις εκλογές, όχι μόνο θα συνεχιστεί, αλλά θα ενταθεί.** Το κεφάλαιο και το πολιτικό του προσωπικό θα συνεχίσουν να παίρνουν στρατηγικού χαρακτήρα μέτρα **για την αντιδραστική ανασυγκρότηση του ελληνικού -και όχι μόνο- καπιταλισμού στο φόντο της κρίσης και της ανάγκης τους να ξεπεραστεί και να αναταχθούν τα κέρδη τους.** Πρέπει, τόσο προπαγανδιστικά, όσο και πολιτικά, σε όλα τα επίπεδα, να γίνει ξεκάθαρο στους εργαζόμενους, στη νεολαία, στα φτωχά λαϊκά στρώματα, ότι η «ανάκαμψη» που επικοινωνιακά αναμασούν συγκυβέρνηση και οι κύκλοι του κεφαλαίου, αφορά στην καλύτερη περίπτωση κάποιους δείκτες προς όφελος του κεφαλαίου. Η «έξοδος στις αγορές», σημαίνει νέα κέρδη για τους τοκογλύφους τραπεζίτες και νέα βάρη για το λαό. Τα «διαρθρωτικά μέτρα και αλλαγές» στοχεύουν στην ένταση της εκμετάλλευσης, σημαίνουν μεγαλύτερη φτώχεια και εξαθλίωση.

Χρειάζεται να γίνει σαφές, τόσο από και στο κίνημα, όσο και πολιτικά, ότι η όποια επικοινωνιακή εκστρατεία, εγχώρια και ευρωπαϊκή -ιδιαίτερα μετά τα αποτελέσματα σε όλη την Ευρώπη που θορύβησαν ως ένα βαθμό τις κυρίαρχες αστικές πολιτικές δυνάμεις- περί «αλλαγής προτεραιοτήτων» και «μείγματος πολιτικής», ή δήθεν «επανεξέτασης» κάποιων θεμάτων, **δεν σημαίνουν ούτε «ανακωχή» και «χαλάρωση» της επίθεσης, ούτε πολύ περισσότερο το τέλος της βάρβαρης αντιλαϊκής πολιτικής.** Να ξεκαθαρίσουμε μαζικά στην εργατική τάξη και το λαό, να αποδείξουμε με μεγαλύτερη σαφήνεια και πειστικότητα, ότι **Ε.Ε., ειδικά με δημοσιονομικό σύμφωνο και σύμφωνο για το ευρώ, σημαίνει μνημόνιο διαρκείας** (για δεκαετίες), με όποιο όνομα, περιτύλιγμα ή «μείγμα» πολιτικής και αν παρουσιάζεται.

28. Πιο συγκεκριμένα, το αμέσως επόμενο διάστημα:

Το «πολυνομοσχέδιο» που ψηφίστηκε πρόσφατα από την συγκυβέρνηση, ως αποτέλεσμα της συμφωνίας της με την τρόικα, και το νέο «μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα σταθερότητας 2015-2018» (ψηφίστηκε 8/5) περιέχουν πολύ σοβαρά νέα μέτρα και τομές. Τα μέτρα αυτά ξεκινούν τώρα, Ιούνιο, και θα έχουν συνέχεια, το φθινόπωρο, με σταθμούς.

Συμπληρωματικά με τα όσα προβλέπονται από «πολυνομοσχέδιο» και «μεσοπρόθεσμο», άμεσα, ως υποχρέωση υλοποίησης για την εκταμίευση δόσεων 2 δις, τον Ιούνιο-Ιούλιο η κυβέρνηση πρέπει να προχωρήσει σε **αντιδραστικές αλλαγές στο Ασφαλιστικό και την ριζική μείωση** (και σε περιπτώσεις κατάργηση) **στις επικουρικές συντάξεις.** Ακολουθεί η ψήφιση του νόμου για την **ιδιωτικοποίηση της «μικρής» ΔΕΗ.**

Επίσης η κυβέρνηση θα προωθήσει αποφασιστικά την υλοποίηση των δεσμεύσεων της για τις χιλιάδες απολύσεις και διαθεσιμότητες στο δημόσιο, με παράλληλη θέσπιση ενός **μόνιμου μηχανισμού κινητικότητας** στο Δημόσιο. Ανοιχτό μέτωπο είναι και η **αξιολόγηση,** που συνδέεται στενά και με το προηγούμενο. Παραπέρα, προβλέπονται οι **αυξήσεις στους συντελεστές ΦΠΑ** (σε κάποιες κατηγορίες, όπως στο βιβλίο, στα νησιά που είχαν μειωμένο, κ.α.) και στις αντικειμενικές αξίες των ακινήτων συνολικά.

Άμεσα προβλέπεται **η κατάργηση του νόμου 1264 για το συνδικαλισμό** και η επιβολή σκληρών

αντεργατικών διατάξεων. Για τον Σεπτέμβρη και Οκτώβρη έχουν σχεδιαστεί: η **απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων** και η πλήρης **κατάργηση των τριετιών**. Η τρόικα επίσης **θέτει ξανά επιτακτικά το ζήτημα της μείωσης του βασικού μισθού στον ιδιωτικό τομέα**, θεωρώντας ότι ο κατώτατος μισθός των 586 ευρώ μεικτά είναι υψηλός (!) διότι δεν καταργήθηκαν ο 13ος και ο 14ος μισθός στον ιδιωτικό τομέα, υποστηρίζοντας ότι οι κατώτατες αποδοχές θα πρέπει να προσαρμοστούν στα επίπεδα άλλων ανταγωνιστικών προς την Ελλάδα χωρών (όπως η Πορτογαλία), δηλαδή με μισθούς 400 ευρώ μεικτά. Όλα τα παραπάνω θα γίνουν παράλληλα και ταυτόχρονα με την εφαρμογή όλων των μέτρων που ήδη έχουν ψηφιστεί και δρομολογηθεί τα 4 προηγούμενα χρόνια και ξεδιπλώνονται σταδιακά εφαρμοζόμενα.

Η παρέμβασή μας

Τονίζουμε πως από σήμερα, οι εργαζόμενοι και τα φτωχά λαϊκά στρώματα είναι αναγκαίο να αναπτύξουν σε ανώτερο επίπεδο τους αγώνες τους για να αποτρέψουν την εφαρμογή των αντιλαϊκών μέτρων που είναι σε εξέλιξη και κάθε νέο αντιδραστικό νομοσχέδιο, να αποσταθεροποιήσουν ακόμα περισσότερο και να ανατρέψουν την κυβέρνηση και την πολιτική του μαύρου μετώπου ΕΕ-ΔΝΤ.

Αυτή η γενική κατεύθυνση χρειάζεται να σχεδιαστεί σε κάθε μέτωπο, κλάδο, ζήτημα, αλλά και συνολικά. Το **καθήκον της οργάνωσης της αντεπίθεσης**, δεν μπορεί να αφηθεί στα χέρια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, η οποία δεν θέλει ούτε μπορεί να παλέψει αποφασιστικά. Δεν μπορεί να αφηθεί όμως ούτε στα χέρια της ρεφορμιστικής αριστεράς. Πρώτα απ' όλα στις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ που καλλιεργούν ήδη μια στάση εκλογικής αναμονής και «πολιτικών» κινήσεων στο επίσημο σκηνικό, με το κίνημα και τους αγώνες στην καλύτερη περίπτωση ως «κίνηση διαμαρτυρίας» και πίεσης για κοινοβουλευτική-κυβερνητική λύση. Αλλά ούτε στο ΠΑΜΕ-ΚΚΕ, που από άλλο δρόμο, κάνει κινήσεις στα όρια του ελέγχου και της λογικής του, με την λογική ότι κάθε αγώνας ρίχνει «νερό στο μύλο του ΣΥΡΙΖΑ», σκεπτόμενο και αυτό κοινοβουλευτικά εν τέλει.

Η αντικαπιταλιστική αριστερά, η ταξική πτέρυγα και ειδικότερο οι δυνάμεις του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, χρειάζεται να συνδυάσουν δύο δύσκολα καθήκοντα το επόμενο διάστημα:

α. Να προωθήσουν σοβαρά βήματα για την ταξική ανασυγκρότηση, την ανασύνταξη και τον επανεξοπλισμό του κινήματος, των εργατικών συλλογικοτήτων, των σωματείων, των συντονισμών και όλων των μορφών πάλης και συσπείρωσης των εργαζομένων. Να προωθήσουν πιο μεσοπρόθεσμα καθήκοντα -που αντικειμενικά έμειναν πίσω- στην κατεύθυνση δημιουργίας οργάνων αγώνα και συσπείρωσης, στη λογική του νέου εργατικού κινήματος και των αποφάσεων του συνεδρίου μας.

β. Να πρωτοστατήσουν στην ανάπτυξη αγώνων, ιδιαίτερα σε μέτωπα και χώρους-κλάδους που αποτελούν κρίκους και δέχονται επίθεση (αξιολόγηση, απολύσεις δημόσιο, ιδιωτικοποιήσεις, συμβάσεις και ομαδικές απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα, κλπ).

Χωρίς την **δουλειά υποδομής** για την ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος, η κατάσταση στους αγώνες δεν θα μπορεί να πηγαίνει μακριά. Όπως τονίζουμε στις αποφάσεις μας, **η ταξική ανασυγκρότηση του κινήματος και τα βήματα για το ΝΕΚ είναι προϋπόθεση για να πάνε αλλιώς τα πράγματα**. Από την άλλη, **τα όποια βήματα δεν μπορούν να γίνουν σε «νεκρό χρόνο»**, ούτε μακριά από τις υπαρκτές μάχες και τα ανοιχτά μέτωπα. Αντίθετα, **μέσα στην προσπάθεια ανάπτυξης αγώνων**, μέσα στους αγωνιζόμενους, μέσα στην πάλη για συσπείρωση και δράση του κόσμου της δουλειάς θα πρέπει να κάνουμε τις κινήσεις, τα βήματα και τις προσπάθειες για μια ριζική ανασυγκρότηση του κινήματος.

....

Για τη δουλειά του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

29. Καταρχήν δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις για την επιτυχία των «Αναιρέσεων 2014» σε όλες τις πόλεις.

30. Αναπτύσσουμε τη δουλειά μας σε όλα τα επίπεδα (κίνημα - μέτωπο), αλλά ενισχύουμε την παρέμβασή μας για την συσπείρωση δυνάμεων της κομμουνιστικής απελευθέρωσης, δημιουργώντας καταρχήν στον χώρο δράσης των Ο.Β. ενός κύκλου συναγωνιστών που εμπνέονται, συζητούν και πράττουν για τον αναγκαίο σύγχρονο κομμουνιστικό φορέα.

Για τη συζήτηση στο NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση:

- **να συνεδριάσουν όλες οι ΟΒ** - να συζητήσουν το αποτέλεσμα, τη δουλειά τους, να δουν πρόγραμμα δράσης
- **η συζήτηση του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση να «ολοκληρωθεί», μετά τις συνεδριάσεις όλων των Ο.Β. με πανελλαδική σύσκεψη στις 28-29/6.**
- Οργανώνουμε τη δουλειά με την Πρόταση Προγραμματικής Διακήρυξης. Με ευθύνη της Επιτροπής Θεωρίας φτιάχνουμε σημειώματα παρουσίασης της ΠΠΔ και πάμε σε οργανωμένο κύκλο συζητήσεων σε κάθε Ο.Β., όπου καλούνται οι φίλοι του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και όσοι θέλουν να συζητήσουν για μια σύγχρονη κομμουνιστική παρέμβαση και για το Κόμμα της Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης. Επίσης, μπορεί να γίνουν και ειδικές συσκέψεις.
- Προώθηση της βοήθειας σε όλες τις αντικαπιταλιστικές κινήσεις δήμων και περιφέρειας, με ευθύνη της Επιτροπής Χώρου - Πόλης - Περιβάλλοντος, για εξοπλισμό, συντονισμό, πρωτοβουλίες. Άμεση ανάγκη πρώτης σύσκεψης.
- Προετοιμασία και σύγκληση μέχρι μέσα Οκτώβρη περιφερειακών συνδιασκέψεων σε Δυτική Ελλάδα, Θεσσαλία, Στερεά, Πελοπόννησο, Ανατολική Μακεδονία Θράκη.

Η Π.Ε. του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, Αθήνα, 31 Μάη 2014

[Tweet](#)
